

കഥ

കുരിശുവഴികൾ

(സീയോൻ വോയ്സ്, കോതമംഗലം നവംബർ 2002)

സുനിൽ വർഗ്ഗീസ് ബാംഗ്ലൂർ
themistryoftoday@gmail.com
09738485625

ചുരുങ്ങു പോയ റോഡിലേക്ക് അയാൾ നോക്കിയിരുന്നു. കുന്നുകൾ കയറിയിറങ്ങി ജീപ്പ് ഇഴയുമ്പോൾ ആവിനാശ് അങ്ങനെയാണ്. വനാന്തരങ്ങളിൽ നിന്ന് ഔഷധങ്ങൾ ശേഖരിച്ച് നിരനിരയായി റോഡിന്റെ ഓരം ചേർന്നു പോകുന്ന പഹാഡികളെ കാണുമ്പോഴോ, പുൽമൈതാനിയിൽ ഏതോ കളികളിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്ന കുട്ടികളെ കാണുമ്പോഴോ ആവിനാശ് എന്തിനോ വെമ്പും. ചിലപ്പോൾ അനു കൂടെയുണ്ടാവും. അപ്പോഴൊക്കെ അവളോട് പറയുവാനായി ഒരുപാടു വാക്കുകൾ ഇഴതെറ്റി വരും.

‘ആവിനാശ്, ലൂക്ക്..’ ജീപ്പ് ഇറക്കമിറങ്ങുമ്പോൾ പുറകിലിരുന്ന് അനു വിളിച്ചു. അപ്പോഴാണ് അയാൾ അത് ശ്രദ്ധിച്ചത്.

പേരിയാത്ത ഏതോ മരങ്ങളിൽ ഇടതൂർന്ന് വളരുന്ന ചരിവിലായി ഒരു ശില നാട്ടി വെച്ചിരിക്കുന്നു. അതിലൂടെ ഒഴുകി ഉണങ്ങിയൊട്ടിയ ചോരയാണ് അവൾ കാട്ടിതന്നത്.

‘സംടൈംസ് ഇറ്റ്സെ ട്രൈബൽ ടെമ്പിൾ, പിന്നെ കുരുതി.. അതിന്റെ റൂട്ട് ഇങ്ങ് ഏദനിലാണ്. വെൻ അവർ ബൈബിൾ ഈസ് ദ ഫ്രയിം ഓഫ് റഫറൻസ്.. മാത്രമല്ല ആദ്യയാഗം നടത്തിയത് ദൈവവും...’

അനു തുടരുമ്പോൾ ആവിനാശ് അകന്നുപോകുന്ന ആ കൽത്തൂണിൽ നോക്കി നടക്കത്തോടെ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു.

‘ക്രൈസ്റ്റ് എന്നാണ്... എന്നാണ്...’ നിശബ്ദമായ ഒരു തേങ്ങൽ അയാളിലുണ്ടായി. വണ്ടി പിന്നേയും മുൻപോട്ടു പോയിക്കഴിഞ്ഞിട്ടാണ് എന്തിനോ ആവിനാശ് തിരിഞ്ഞ് അനുവിനെ നോക്കിയത്. ജീപ്പിന്റെ താളത്തിനൊപ്പം ഒരു തടിച്ച പുസ്തകത്തിൽ മുഖം പൂഴ്ത്തി ഇരിക്കുകയായിരുന്നവൾ.

‘ആവിനാശ്, നിന്റെ കാര്യം കഷ്ടം തന്നെ. കൊച്ചു കുട്ടികളെ അക്ഷരം പഠിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ എത്ര ഡിഫിക്കൽറ്റാണെന്നോ നിന്റെ വർക്കുകൾ. ലിസൺ, രാഹുൽ മിശ്ര യെസ്റ്റർ ഡെയിലും പറഞ്ഞു, നീ നിന്റെ ദാവി സ്പോയിൽ ചെയ്യുവാണെന്ന്.....’

എന്നാണ് അവൾ അങ്ങനെ പറഞ്ഞത്. കഴിഞ്ഞ ഏതോ ഒരു ദിവസം അരണ്ട പ്രഭാതത്തിൽ പ്രാർഥന ചോദിച്ച് നിലവിളിയോടെ വന്ന ഗോരെയെ ചേർത്തണച്ചിട്ട് പിന്നെ അവനു വേണ്ടി ആവിനാശ് മുഴുകാലിൽ ഇരിക്കുന്നതു കണ്ടപ്പോഴായിരുന്നു.

രണ്ടു വർഷമായി, ആവിനാശ് ആ നാട്ടിൽ വർക്കു ചെയ്യുന്നു. സിന്ധികളും ആദിവാസികളും മലയോരവാസികളും കല്ല് ദൈവവും മരദൈവവും മനുഷ്യദൈവവും കുരുതിയും ഹോമവും സ്വയപീഡനവും അങ്ങനെ അവരുടെ ആചാരങ്ങളിലൂടെ സംസ്കാരങ്ങളിലൂടെ കുറേ നടന്ന ആവിനാശ് വല്ലാത്ത പരിഭ്രമം ബാധിച്ച് ഒരാഴ്ച പനിച്ച് കിടന്നിരുന്നു.

തിരികെ ദില്ലിയിലേക്ക് പഴയ ആവിനാശായി, പാപ്ജിയുടെ കിഷോറായി, അനു പറയാനുള്ളതുപോലെയുള്ള എനർജറ്റിക്കായ ജന്മിൽമാനായി ഒരാഴ്ച ആ വൃഥയായിരുന്നു. ഒടുവിൽ വാടകമുറിയിലുള്ള താമസം ഉറപ്പിച്ചു. മടക്കം ഇല്ലെന്ന് മനസ്സിലായ അനുവിന്റെ മുഖം മങ്ങി.

ജീപ്പിലിരുന്ന് ആവിനാശ് ഗോരയെ കണ്ടുമുട്ടിയത് ഓർത്തു.

പുരാതന ഹൈന്ദവ ആചാരങ്ങളും യാവോയിസ്റ്റിക് പാരമ്പര്യങ്ങളും തമ്മിലുള്ള ചേർച്ച പഠനവിഷയമായി എടുത്ത അനുവിനോടൊപ്പം ദൈവൻ കുന്നിലുള്ള ഗുഹകൾ തേടിപ്പോയതായിരുന്നു; ഒപ്പം ആവിനാശിന് ആ ഗ്രാമത്തെ ഉൾക്കൊള്ളുക എന്ന ലക്ഷ്യവും ഉണ്ടായിരുന്നു.

കാട്ടുവഴികളിലൂടെ കുറെ നടന്ന് തളർന്ന് കിതപ്പൊതുക്കുമ്പോൾ അനുവാണത് കണ്ടത്. പച്ചിലത്തലപ്പുകൾക്കപ്പുറം ഒരു മുർത്തിയുടെ മുന്നിൽ സ്വന്തം നെറ്റി ആഞ്ഞിടിച്ച് ചോര വരുത്തുകയാണ് ഗോര.

പിന്നീട് മനസ്സിലായി ജ്യരം കൂടിക്കിടക്കുന്ന മകളെ രക്ഷിക്കണേ എന്ന നിലവിളിയായിരുന്നു അതെന്ന്. അനുവിന് ഇഷ്ടമായില്ല എങ്കിലും അവളെ കൂട്ടി ഗോരയുടെ ചാളയിലേക്ക് ചെന്നു. കെട്ടമണം തിങ്ങിനിൽക്കുന്ന മുറിയിൽ വിഷമിച്ച് ഗോര കണ്ണടച്ചു നിന്നു. ആവിനാശ് പ്രാർത്ഥിച്ചു.

അതൊരു തുടക്കമായിരുന്നെന്ന്, വളരെക്കഴിഞ്ഞാണ് അയാൾക്ക് മനസ്സിലായതും ദൈവത്തിന് സ്തുതി നൽകിയതും.

അന്ന് മടങ്ങുമ്പോൾ ആവിനാശിൽ സംതുപ്തിയുണ്ടായിരുന്നു. അനുവോ വഴി നീളെ ചർദ്ദിക്കുകയായിരുന്നു.

കഴിഞ്ഞ ദിവസം ഗോര തന്റെ രണ്ട് അയാൽക്കാരെ കൂട്ടിയാണ് വന്നത്. വാടകമുറിയിലെ പ്രാർത്ഥന സജീവമാകുന്നു. ആവിനാശിൽ ആത്മഭാരം ചുരന്നുകൊണ്ടിരുന്നു.

ഒരു ദിവസം വൈകിട്ട് ആവിനാശ് അവളുടെ പഠനമുറിയിൽ ചെന്നു. പകലുകളിൽ അതായിരുന്നു പ്രാർത്ഥനാമുറി.

ഞലഹശശീര അറി ബുവേ കി അരിശലിഃ ജുമ എന്ന ബുക്കാണവൾ നോക്കുന്നത്. അവളെ തന്റെ സാന്നിധ്യം അറിയിച്ചിട്ട് പായ വിരിച്ചു.

‘അനു വന്നോളൂ; നമുക്കും ദൈവത്തിനോടായി എന്തെങ്കിലും പറയാനുള്ളവരല്ലെ. ക്രിസ്തീയ മതത്തിലെ ആചാര ക്ഷേത്രങ്ങൾ തേടി നീ നിന്റെ ഡോക്ടറേറ്റ് നേടും. അങ്ങനെ ഡിഗ്രികളുടെ ഭാരം.. മാനുത ക്രൈസ്റ്റ്, എന്ത് നല്ല പദവിയാണ്. പലപ്പോഴും രാഹുൽ മിശ്രയാണ് ശരി. എങ്കിലും നമുക്ക് ദൈവത്തോട് അപേക്ഷിക്കാനായി എന്തെങ്കിലുമില്ലേ...’

അവൾ അനങ്ങിയതേയില്ല.

ആവിനാൾ പായിൽ ഇരുന്നു. ധ്യാനത്തിന്റെ പാഥേയങ്ങൾ....

കുറേ കഴിഞ്ഞ് അവൾ കലി തുള്ളി: ‘പ്ളീസ്, ആവിനാൾ; കഴിഞ്ഞ ദിവസവും ഇങ്ങനെ നീ എന്നെ ശല്യപ്പെടുത്തി. നിനക്കെന്താ ഞാൻ ഒരു പി. എച്ച്.ഡി.ക്കാരിയാവുന്നത് കുറച്ചിലാണോ.’

‘അനു, നീയിപ്പോൾ കൊച്ചുകുട്ടിയാണ്. ഒരു ഒന്നാം ക്ലാസുകാരിയെക്കാൾ പ്രായക്കുറവ്. കാരണം ഇപ്പോഴും മനുഷ്യർ തരുന്ന ബഹുമാനങ്ങളിലാണ് നീ....’

അനു അതു കേട്ട് ദേഷ്യപ്പെടുന്നു. പതിവു പോലെ ചാടി എഴുന്നേറ്റ് ടേബിൾ ലാംബ് ഓഫാക്കുന്നു. തുറിച്ചു നോക്കിയിട്ട് അകത്തെ മുറിയിലേക്ക് പോകുന്നു.

ആവിനാശിന്റെ കണ്ണുകൾ ഒന്നു പൊടിച്ചു. എന്റെ ഗുരോ എനിക്ക് ചേരുന്നവളായി എന്റെ വലകരമായി എന്നാണിവൾ ആയിത്തീരുക? എങ്കിലും അങ്ങയുടെ ഇഷ്ടങ്ങൾക്ക് നന്ദി.

ആവിനാൾ ഒന്നു കുലുങ്ങി. ഓർമ്മകളിൽ നിന്നയാൾ പിടഞ്ഞുണർന്നു. ജീപ്പ് നിന്നിരിക്കുന്നു.

നഗരത്തിലേക്കും ദൈവൻ കുനിലേക്കുമായി രണ്ടു വഴികൾ അനു ജീപ്പിൽ നിന്നിറങ്ങുന്നു. ജീപ്പ് ദൈവൻ കുനിലേക്കാണ് പോകുന്നത്. ജീപ്പിലുള്ള മറ്റു യാത്രക്കാരും അവിടേക്കാണ് പോകുന്നത്.

അനു ഫ്രണ്ടിലേക്ക് വരുന്നു.

‘വൈകിട്ട് ഞാൻ താമസിക്കും. മുനിസിപ്പൽ ലൈബ്രറിയിലും രാഹുലിന്റെ ഫാദറിന്റെ അരികിലുമായി കുറേ സമയം പോകും. പിന്നെ ഇന്ന് പ്രഫ. വിനയ്ലാലിനെ കാണണം, ഒൻ സീയൂ..’

അവൾ വെട്ടി തിരിയുന്നു. ഒരിക്കലും അവിനാശിന് അവനോടൊപ്പം ട്രൈബൽസിന്റെ അരികിൽ വരുന്നതിനെ പറ്റി അനുവിനോട് ചോദിച്ചാലോ എന്ന് തോന്നി.

അപ്പോഴേക്കും ഡ്രൈവർ ജീപ്പ് മുന്നോട്ട് എടുത്തിരുന്നു.

'വരില്ല....വിളിച്ചാലും വരില്ല...' ആവിനാശ് അറിയാതെ പറഞ്ഞു.

ആദിവാസികളെ മാത്രമല്ല ഏതോരു യാചകനേയും അല്ലെങ്കിൽ താണ ജാതിയെന്ന് സമൂഹം മുദ്രകുത്തിയവരേയും അവജ്ഞയോടെ കാണുന്ന അനു തന്നോടൊപ്പം ഒരു ദിനമെങ്കിലും....ആവിനാശിൽ ചിരിയുണ്ടായി.

'ക്യാ ഭായി..?'.. ഡ്രൈവർ നോക്കുന്നു.

'കുച്ച് നഹി..' ആവിനാശിലെ ചിരിമാഞ്ഞു.

ചെമ്മൺ പാതയിലൂടെ ജീപ്പ് ഇഴഞ്ഞ് നീങ്ങുമ്പോൾ അകലെ മലനിരകളിൽ കണ്ണും നട്ട് ആവിനാശ് ഇരുന്നു.

'സ്പ് ടീക് ഹോ ജായേഗ....ഭായി..' നടക്കത്തോടെയാണ് അയാൾ ഡ്രൈവറെ നോക്കിയത്. അവൻ വെറുതേ സമാധാനിപ്പിച്ചതാണെങ്കിലും അതിന്റെ ആഴവും മനോഹാരിതയും ഓർത്ത് ആവിനാശ് മിഴികൾ കുപ്പി.

*****